

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

วันจันทร์ที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2564

คอลัมน์กวนน้ำให้ใส : ทำไม CPTPP?

วันก่อน รู้สึกเวทนามกับ สส.ฝ่ายค้าน ที่ออกมาโพสต์เรื่อง CPTPP แล้วโยงไปกับ ชื้อบริษัทเจ้าสัวยักษ์ใหญ่ในเชิงกล่าวหา บ้ายสื่ออย่างเลื่อนลอย น่าสังเวช สะอิดสะเอียน กับคุณภาพของคนที่เป็นถึง สส. คำนมันทุกเรื่อง มั่วได้ทุกอย่าง โยงมันแบบจับแกะชนแกะ ยกเมฆก็เอาหมด ขอแค่ได้ค้าน ได้ขวาง ได้โจมตี ได้มีซีนบ้าง อุบาทว์มาก

วันนี้ ขออนุญาตสรุปข้อเขียนของ รศ.ดร.ปิติ ศรีแสงนาม เศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ ว่าด้วยเรื่อง “ทำไมต้อง CPTPP? แค่ทำ FTA กับแคนาดาและเม็กซิโกไม่พอหรือ?”

เนื้อหาได้เรื่องได้ราว ได้ประเด็นสาระสำคัญ ดังที่อาจารย์ปิติท่านว่า “รู้ไว้จะได้ไม่ถูกเขาหลอกว่าต้องเลือก #NoCPTPP หรือ #YesCPTPP หรือ ไม่เลือก แต่แค่ขอไปเจรจาจากก่อน ถ้าดีค่อย Yes ถ้าไม่ดีค่อยNo แต่อย่าถูกหลอกให้ไม่ไปแม้แต่จะเจรจาเพื่อรักษาโอกาสและผลประโยชน์ของชาติ” และ “เรื่องที่ซับซ้อน ไม่สามารถอธิบายได้ด้วย Hashtag สั้นๆ หรือ Infographic ได้ แต่ต้องอ่านจากข้อเท็จจริงที่อาจจะยาวและน่าเบื่อ แต่ในที่สุดเราจะเห็นว่า #ความจริงมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น”

ทำไมต้องเจรจา CPTPP?

ดร.ปิติ อธิบายว่า “...เราต้องทำความเข้าใจเสียก่อนว่า ข้อตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement: #FTA) คือการที่ประเทศคู่เจรจาตกลงที่จะ ลด ละ เลิก มาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างกัน ทั้งมาตรการภาษี และมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-Tariff Measures: #NTMs) แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า ไทยจะสามารถส่งอะไรก็ได้ออกไปขายกับคู่เจรจาของเราแล้วได้สิทธิประโยชน์ภาษีศุลกากร 0% และไม่มี NTMs ทันทีโดยอัตโนมัติ

เราจะใช้สิทธิประโยชน์จาก FTA ได้ หรือเราจะสามารถค้าขายด้วยภาษี 0% และไม่มี NTMs ได้ก็ต่อเมื่อ สินค้าที่เราจะขายต้องมีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย และ/หรือประเทศที่เรามี FTA ด้วยเท่านั้น เช่น ไทยจะส่งสินค้าออกไปขายที่ญี่ปุ่นและจะไม่ต้องถูกเก็บภาษีศุลกากรเมื่อนำเข้าไปในญี่ปุ่นได้ก็ต่อเมื่อสินค้านั้นๆ มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทยและ/หรือในประเทศญี่ปุ่นเท่านั้น เพราะนี่คือข้อตกลงระหว่างไทยกับญี่ปุ่นที่จะลด ละ เลิก สิ่งกีดกันทางการค้าระหว่างกัน ดังนั้น ไทยจะลักไก่ไปซื้อของจากฝรั่งเศสเข้ามาแล้วส่งออกไปขายที่ญี่ปุ่น แล้วขอให้ญี่ปุ่นไม่เก็บภาษีไม่ได้

นั่นหมายความว่า #กฎด้วยถิ่นกำเนิด (Rules of Origin: #ROO) ซึ่งเป็นหลักการในการชี้บ่งว่าสินค้าใดมีถิ่นกำเนิดที่ไหน จึงมีความสำคัญมาก และในการเจรจา FTA ส่วนใหญ่ เรื่องที่เจรจายากและใช้เวลาในการเจรจายาวนานก็คือเรื่อง ROO นี้ละ ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนมาก แนนอนสำหรับสินค้าเกษตร กฎด้วยถิ่นกำเนิดคงไม่ได้ยุ่งยากซับซ้อนมากมายนัก เพราะส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดใช้กฎการใช้วัตถุดิบในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained: WO) เช่น ทุเรียน มังคุด มันสำปะหลัง การชี้บ่งว่าสินค้านี้เป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย เพื่อให้เราขอใช้สิทธิประโยชน์ไม่ต้องถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าเมื่อเรา

ส่งออกไปขายยังประเทศที่มี FTA ด้วยก็เป็นเรื่องไม่ซับซ้อน เพราะเราอยู่แล้วว่าทุเรียนพล้นั้นเริ่มต้นจากต้นทุเรียนที่อยู่ในสวนในประเทศไทย จากดอก กลายเป็นผลอ่อน กลายเป็นผลโตเต็มไว เราก็สามารถส่งทุเรียนไปขายด้วยภาษี 0% กับประเทศที่เรามี FTA ได้ง่ายไม่ต้องพิสูจน์ถิ่นกำเนิดให้ยุ่งยากซับซ้อน แต่กับสินค้าที่ผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม การชี้บ่งว่าสินค้านี้มีถิ่นกำเนิดที่ไหนเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนมากๆ เช่น รถยนต์กระบะ Toyota ที่มีโรงงานประกอบอยู่ในประเทศไทย เราจะสามารถบ่งชี้ได้หรือไม่ว่ารถกระบะคันนี้เป็นสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในไทย (อย่าลืมนะครับว่าชื่อ Toyota ก็บอกแล้วว่า เป็นรถยนต์สัญชาติญี่ปุ่น) ในความเป็นจริงรถกระบะคันนี้อาจจะประกอบในไทย แต่ใช้ชิ้นส่วนจากทั่วโลก ในชิ้นส่วนนับพันๆ ชิ้นที่ประกอบขึ้นเป็นรถกระบะ 1 คัน มีทั้งชิ้นส่วนที่ผลิตในไทย ในจีน ในอาเซียน ในญี่ปุ่น และในที่ต่างๆ จากทั่วโลก แล้วแบบนี้เราจะบ่งชี้ถิ่นกำเนิดของรถยนต์คันนี้อย่างไร คำตอบคือ เราใช้หลักการที่เรียกว่า หลักการคำนวณมูลค่าเพิ่ม (Value Added Rule: VA หรือ Ad Valorem Rule)

ยกตัวอย่างเช่น ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีไทย-ญี่ปุ่น (ชื่อทางการคือ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น Japan-Thailand Economic Partnership Agreement: JTEPA) อาจะกำหนดไว้ว่า หากรถกระบะคันนี้มีมูลค่าของชิ้นส่วนที่ประกอบขึ้นเป็นรถคันนี้ที่ผลิตในไทย และ/หรือ ในญี่ปุ่น รวมกันสูงกว่า 40% (ตัวเลขสมมุติ) ให้ถือว่า รถยนต์คันนี้มีถิ่นกำเนิดในไทยและญี่ปุ่น ที่เพียงพอที่จะขอใช้สิทธิประโยชน์ในการส่งออกไปขายแล้วคิดภาษีศุลกากรที่ 0% และไม่มีข้อกีดกันทางการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่นได้ โดยการขอใช้สิทธิประโยชน์นี้ ผู้ประกอบการต้องพิสูจน์กับกรมการค้าต่างประเทศ

อ่านมาถึงตรงนี้ผมเชื่อว่าคุณผู้อ่านคงจะเริ่มเห็นความแตกต่างระหว่าง การเจรจาเขตการค้าเสรีแบบทวิภาคี คือ 2 ประเทศ กับ การเจรจาการค้าเสรีในระดับภูมิภาค ที่มีประเทศร่วมกันเจรจาหลายๆ ประเทศมีความแตกต่างกัน เพราะการเจรจาการค้าแบบภูมิภาคที่มีหลายๆ ประเทศจะทำให้เราสามารถสะสมถิ่นกำเนิดได้ (cumulative value added) โดยเฉพาะในโลกยุคที่การผลิตอยู่ในรูปแบบที่เรียกว่า ห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก (Global Value Chains: #GVCs)

ลองนึกดูนะครับว่า ถ้าโทรศัพท์มือถือ 1 เครื่องมีชิ้นส่วนมากกว่า 300 ชิ้น ซึ่งแน่นอนมาจากหลากหลายประเทศทั่วโลก มีทั้งชิ้นส่วนที่มาจาก ไทย จากญี่ปุ่น จากจีน จากเกาหลี จากทั่วโลก ดังนั้นการนับมูลค่าเพิ่มแบบทวิภาคีแค่ 2 ประเทศ เราก็จะสะสมถิ่นกำเนิดได้แค่ 2 ประเทศ ซึ่งอาจจะไม่ถึงเกณฑ์ที่จะใช้สิทธิประโยชน์ได้ (เกณฑ์ VA ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 35-40%) เพราะโทรศัพท์มือถือเครื่องนั้นอาจจะมีมูลค่าชิ้นส่วนจากไทย 15% จากญี่ปุ่น 10% รวมกันแค่ 25% ซึ่งไม่พอ แต่ในกรอบภูมิภาค เราอาจจะรวมถิ่นกำเนิดจากไทย 15% ของญี่ปุ่น 10% เข้ากับของ มาเลเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และประเทศอื่นๆ ในอาเซียนจนครบ VA 40% ตามข้อตกลง และทำให้เราส่งออกไปขายในประเทศเหล่านี้ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-ญี่ปุ่น (ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ อาเซียน-ญี่ปุ่น ASEAN-Japan Comprehensive Economic Partnership: AJCEP) ได้ด้วยภาษี 0% นี่คือการแตกต่างระหว่างกรอบทวิภาคี กับกรอบภูมิภาค ที่กรอบภูมิภาคแน่นอนว่าอาจจะเจรจาได้ยุ่งยากซับซ้อนมากกว่า ใช้เวลานานกว่า แต่เมื่อเวลาที่บังคับใช้ข้อตกลง กรอบระดับภูมิภาคก็จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถใช้สิทธิประโยชน์และเข้าสู่ตลาดได้มากขึ้น

กลับมาที่ CPTPP แน่แน่นอนถึงแม้เราจะมีกรอบอื่นๆ อยู่แล้วที่เป็นการเปิดเสรีกับประเทศสมาชิกถึง 9 จาก 11 ประเทศ แต่อย่าลืมว่าหลายๆ ข้อตกลง เราก็ยังใช้ประโยชน์ไม่ได้เต็มที่ เช่น ในกรณีของซีลี และเปรูที่เจรจาการค้ามานานแต่ก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ และแน่นอนข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับแคนาดา และไทยกับเม็กซิโกก็ยังไม่เกิดขึ้น ดังนั้นหากมี CPTPP จึงไม่ใช่เพียงแค่การมี FTA เพิ่ม

ขึ้นกับอีกเพียง 2 ประเทศดังที่หลายฝ่ายกล่าว แต่ในโลกที่ไทยเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานที่เราต้องนำเข้าและส่งออกทั้งวัตถุดิบและสินค้า

ขั้นสุดท้าย ผู้ประกอบการของเราจะมีแต้มต่อเพิ่มมากขึ้นหากมีข้อตกลงการค้าเสรีที่ครอบคลุมจำนวนสมาชิกเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากกรอบนั้นๆ เป็นกรอบที่มีแหล่งวัตถุดิบ มีกำลังแรงงาน มีตลาดขนาดใหญ่ ซึ่ง CPTPP ก็เป็นกรอบหนึ่งที่มีคุณสมบัติเหล่านี้

และประเทศเพื่อนบ้านเรา เช่น เวียดนาม ก็ใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้ในการดึงดูดเงินลงทุน เพราะนอกจาก FTA แบบทวิภาคีแล้ว เวียดนามเป็นอีกหนึ่งประเทศที่ถือเป็นแหล่งรวมข้อตกลงทางการค้าในกรอบภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็น RCEP หรืออาเซียน+5, CPTPP, และกรอบล่าสุดคือ ข้อตกลงการค้าเสรีเวียดนาม-สหภาพยุโรป (ซึ่งมีสมาชิกถึง 27 ประเทศ) การมีอยู่ของข้อตกลงทางการค้าเหล่านี้ เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้นักลงทุนจากทั่วโลกเลือกที่จะเข้ามาตั้งโรงงาน เอาเงินเข้ามาลงทุนในเวียดนาม เพราะไม่ว่าจะอยู่ในห่วงโซ่อุปทานไหน เวียดนามก็มีสิทธิประโยชน์ มีแต้มต่อในเรื่องของการค้าและการลงทุน

และสำหรับ #คนไทยทั้งประเทศ ในฐานะที่เราเป็นผู้บริโภค เราซื้อ เรากิน เราใช้ สินค้า ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้นการมีข้อตกลงทางการค้าที่ครอบคลุมประเทศจำนวนมาก อย่าง RCEP และ CPTPP ก็จะทำให้ พวกเราทุกคน สามารถซื้อสินค้า กิน ใช้ สินค้า จากหลากหลายประเทศทั่วโลก ได้ในคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น (ทั้งในมิติการคุ้มครองแรงงาน คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต้านการคอร์รัปชัน คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา) ในราคาที่ลดต่ำลง เพราะไม่มีข้อกีดกันทางการค้า”

ข้างต้น คือ คำอธิบายจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ปิติ ศรีแสงนาม ทำให้เข้าใจว่า การค้า การขาย การลงทุนระหว่างประเทศ และการจะได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ มันมีรายละเอียดที่จะต้องทำงานต่ออีกมาก อย่าให้ใครมาปลุกปั่นแบบเอง่ายเข้าว่า เอาแต่ความสะใจ ไม่สนใจว่าเหรียญมันมีสองด้าน พูดง่ายๆ ว่า ควรไปเจรจา ก่อน ถ้าดีค่อยตกลง ถ้าไม่ดีก็ไม่เอา แต่ถ้าจะขวางถึงขนาดไม่ให้ไปแม้แต่จะเจรจา เพื่อรักษาโอกาสและผลประโยชน์ของชาติ น่าคิดว่า หากคัดค้านหัวชนฝาแบบนั้น มันเข้าทางอำนาจต่อรองและผลประโยชน์ของใคร?

สารสม

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

วันจันทร์ที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2564

เปิดใจเอกชนกับวัคซีนทางเลือก รายใหญ่พร้อมจ่าย เอสเอ็มอีรอฉีดฟรี

“ทีมเศรษฐกิจ” ได้สัมภาษณ์ นพ.เฉลิม หาญพาณิชย์ นายกสมาคมโรงพยาบาลเอกชน ถึงแนวทางการจัดหา “วัคซีนทางเลือก” หากประชาชนต้องการวัคซีน นอกเหนือจากที่รัฐบาลจัดหาว่า จะมีวัคซีนจากผู้ผลิตรายใด ระยะเวลาที่จะเริ่มฉีดได้ รวมทั้ง “ราคา” ถูกหรือแพงอย่างไร

นอกจากนั้น ยังได้ สัมภาษณ์ผู้บริหารในภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ รวมทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (เอสเอ็มอี) ถึงการรับมือกับการติดเชื้อที่เกิดขึ้นในโรงงาน ซึ่งกลายเป็นคลัสเตอร์ใหญ่ในช่วงที่ผ่านมา ถึงความเต็มใจและความพร้อมในการซื้อวัคซีน และ

นโยบายการฉีดวัคซีนให้กับพนักงาน เพื่อเป็นอีกข้อมูล และทางเลือกสำหรับภาครัฐในการสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ให้กับประเทศต่อไป

นพ.เฉลิม หาญพาณิชย์ นายกสมาคมโรงพยาบาลเอกชน

สมาคมโรงพยาบาลเอกชนได้สำรวจความต้องการของโรงพยาบาลเอกชนที่เป็นสมาชิกแล้วว่า มีความต้องการวัคซีนป้องกันโควิด-19 จำนวนเท่าไร เพื่อนำมาให้บริการฉีดให้กับประชาชนเพิ่มเติม หรือเป็น “วัคซีนทางเลือก” โดยล่าสุด พบว่า มีความต้องการประมาณ 5 ล้านโดส

“สมาคมจะแจ้งความต้องการดังกล่าวไปยังองค์การเภสัชกรรม (อภ.) เพื่อให้นำเข้าวัคซีนทางเลือกจากผู้ผลิตรายอื่น อย่างโมเดอร์นา (Moderna) เข้ามาฉีดให้กับคนไทยเพิ่มเติม นอกเหนือจากวัคซีนที่รัฐบาลนำเข้ามาฉีดฟรีให้กับคนไทย และหลังจากสมาคมแจ้งปริมาณความต้องการไปแล้ว อภ.จะเป็นผู้นำเข้าให้ เพราะขณะนี้ วัคซีนป้องกัน

โควิด-19 ซึ่งยังเป็น Generation แรก อนุญาตให้ใช้ในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น บริษัทผู้ผลิตจะขายตรงให้กับรัฐบาลเท่านั้น ยังไม่ขายให้กับเอกชน นอกจากนั้น วัคซีนของโมเดอร์นาก็เพิ่งได้รับการขึ้นทะเบียนตำรับยา จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) สัปดาห์ที่ผ่านมา และเป็นตัวเลือกที่ประชาชนต้องการ” โดยปริมาณ 5 ล้านโดสที่สมาคมต้องการนั้น ผู้ผลิตจะผลิตและจัดส่งให้ได้ภายในปีนี้!!

อย่างไรก็ตาม ถ้าวัคซีนของผู้ผลิตรายอื่นผ่านการขึ้นทะเบียนจาก อย.แล้ว หรือมีวัคซีน Generation 2 ที่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพในการรักษาดีขึ้น สมาคมจะแจ้งให้ อภ.นำเข้ามาอีก เพื่อเพิ่มทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้นให้กับคนไทย ขณะนี้ผู้ผลิตบางราย อย่างรัสเซีย ได้พัฒนาสปูตนิก Generation 2 แล้ว ใช้ชื่อว่า สปูตนิก โลท์

สำหรับค่าบริการฉีดวัคซีนทางเลือกในโรงพยาบาลเอกชนนั้น ขณะนี้ยังไม่ได้กำหนดชัดเจน เพราะต้องพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ต้นทุนการนำเข้า ค่าใช้จ่ายต่างๆ ค่าประกันภัยกรณีที่ประชาชนฉีดแล้วมีอาการแพ้ เป็นต้น

ทั้งนี้ ถ้าต้นทุนถูก อาจตั้งราคาค่าบริการเข็มละไม่กี่ร้อยบาท แต่ถ้าต้นทุนสูงค่าบริการฉีดก็เป็นหลักพันบาท แต่ตั้งเป้าหมายให้โรงพยาบาลเอกชนทุกแห่งกำหนดให้เป็นราคาเดียวกันทั่วประเทศ

ขณะนี้ ความหวังในการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในทั่วโลกอยู่ที่วัคซีน ดังนั้น คนไทยอย่าลังเลในการฉีด ควรจะฉีดวัคซีนโดยเร็วที่สุด ยิ่งฉีดได้เร็วเท่าไรยิ่งดี เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ให้เกิดขึ้น

โดยเร็ว และให้พร้อมรับกับการเปิดประเทศ เศรษฐกิจประเทศจะได้ขับเคลื่อนไปได้อย่างรวดเร็ว

“คนไทยฉีดเร็วเท่าไรยิ่งดี ตอนนี้มีวัคซีนที่รัฐจัดหามาให้ก็ต้องรีบฉีด อย่ามัวแต่รอวัคซีนทางเลือก เพราะกว่าจะมาก็อีกหลายเดือน วัคซีนทางเลือกฉีดภายหลังก็ได้ หรือฉีดหลังจากฉีดวัคซีนของรัฐไปแล้ว 6 เดือน เพราะตามทฤษฎี การฉีดวัคซีนต้องฉีดอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน เช่น 6 เดือนครั้ง เหมือนวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่”

เกรียงไกร เอiamsa-ard

รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)

ขณะนี้การระบาดของโควิด-19 ในระลอกที่ 3 มีความรุนแรง และแพร่กระจายอย่างรวดเร็วไปเกือบทั้งประเทศ ส่งผลกระทบอย่างมากต่อภาคสาธารณสุข ชีวิตความเป็นอยู่ และเศรษฐกิจประเทศ ที่ยังคงได้รับความบอบช้ำจากการระบาดระลอก 1 และ 2 ที่ผ่านมา โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก (เอสเอ็มอี) ภาคท่องเที่ยวและบริการ ที่ไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้ ทำให้ขาดสภาพคล่องต้องหยุดกิจการ เลิกจ้างพนักงาน จึงเป็นเหตุผลที่ต้องเร่งฉีดวัคซีนให้ครอบคลุม 70% ของประชากรทั้งประเทศ เพื่อทำให้เกิดภูมิคุ้มกันหมู่ในประเทศ ทั้งนี้ ส.อ.ท.และภาคเอกชนส่วนใหญ่ มีความพร้อมและยินดีหากต้องเสียเงินซื้อวัคซีนทางเลือก เพื่อฉีดให้กับพนักงานของตนเอง เพื่อป้องกันการระบาด เพราะหากมีการระบาดเข้าโรงงานอาจทำให้เกิดการหยุดชะงักของสายการผลิต และอาจถึงขั้นต้องปิดโรงงานชั่วคราว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการผลิตสินค้า ทั้งภายในประเทศและส่งออก

“วัคซีนดังกล่าวต้องนำเข้ามาอย่างถูกต้องและต้องมาถึงเราและฉีดให้ทันภายในเดือน มิ.ย.นี้ ซึ่งจากการที่ ส.อ.ท. สำรวจความ ต้องการวัคซีนทางเลือก พบว่า สมาชิก ส.อ.ท. 6,174 แห่ง และพนักงาน 1,036,347 คน ได้แจ้งความจำนงค์รับการฉีดวัคซีนทางเลือก โดยนายจ้างจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้กับพนักงานเอง”

ทั้งนี้ จากการจัดหาวัคซีนที่เพียงพอ และเตรียมสถานที่สำหรับการฉีดที่พร้อมแล้ว แต่สิ่งสำคัญในขณะนี้ คือ การประชาสัมพันธ์และการสร้างความเชื่อมั่นในการฉีดวัคซีนให้กับประชาชน เนื่องจากได้เกิดกระแสข่าว รวมทั้งการแชร์ข้อมูลอาการผลข้างเคียงและอันตรายจากอาการแพ้ ล้มเลือดอุดตัน เกิดอาการคล้ายอัมพฤกษ์ อัมพาต

“การแชร์ข้อมูลอาการผลข้างเคียงต่างๆ ทำให้ประชาชนกลัวฉีดวัคซีน ทั้งที่ความจริงแล้ว เป็นเพียงกรณีที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับสัดส่วนผู้ที่ได้รับการฉีด ซึ่งจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลเปิดให้ผู้อายุเกิน 60 ปี และผู้ป่วย 7 โรคเสี่ยงลงทะเบียนเข้ารับวัคซีน โดยตั้งเป้าหมายที่ 16 ล้านคน แต่มีผู้ลงทะเบียน 4 ล้านคน ต่ำกว่าเป้าหมายเพราะส่วนใหญ่มีความกังวลและไม่มั่นใจถึงความปลอดภัยของวัคซีนซิโนแวค (Sinovac) และแอสตราเซเนกา (AstraZeneca) และเลือกที่จะรอวัคซีนทางเลือกอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า ถึงขนาดที่บางรายบอกว่า หากต้องเสียเงินซื้อเองก็ยอม”

การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ และให้ข้อมูลในทางเดียว ไม่ขัดแย้งกันและต้องไม่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาบ่อยๆ มิฉะนั้นประชาชนจะสับสน ตัดสินใจไม่ถูก ทั้งนี้ การระบาดระลอก 1 และ 2 พบคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่เป็นสมาชิก ส.อ.ท. ติดเชื้อด้วย ซึ่งแต่ละโรงงานได้ใช้มาตรการเข้มงวดด้านสาธารณสุข ทั้งแยกตัวไปรักษา ตรวจเชื้อผู้ที่สัมผัสใกล้ชิด ถ้าพบผลเป็นบวกก็รักษา แต่ถ้าผลเป็นลบก็ให้กักตัวเป็นเวลา 14 วัน ปิดสายการผลิต ปิดโรงงาน เพื่อฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ และทำความสะอาดตามระเบียบของกระทรวงสาธารณสุข จนแน่ใจว่า ปลอดภัยแล้ว

จึงกลับมาเดินเครื่องผลิตและเปิดโรงงาน ส่วนการระบาดระลอก 3 อาจจะมีบุคคลสเตอร์ของการแพร่ระบาดจากโรงงานในหลายพื้นที่ แต่จากการสอบถามโรงงานที่เป็นสมาชิก ส.อ.ท. ยังไม่พบคนงานติดเชื้อ แต่อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องเร่งรัดการฉีดวัคซีนให้แรงงานในโรงงานต่างๆ ภายในเดือน มิ.ย.นี้

“ผู้สั่งซื้อสอบถามมายังโรงงานในไทยถึงมาตรการป้องกันการระบาด โดยเฉพาะเรื่องการฉีดวัคซีนของพนักงานที่ทำงานในโรงงาน ทั้งมาตรการการฉีด และจำนวนของพนักงานที่ได้รับวัคซีน ดังนั้น การเร่งฉีดวัคซีนให้แรงงานในภาคการผลิต จะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้ซื้อ และผู้นำเข้าจากต่างประเทศอย่างดีที่สุด ส่งผลให้มียอดการสั่งซื้อเพิ่มขึ้น และเศรษฐกิจพลิกฟื้นได้”

อย่างไรก็ตาม ในภาพรวม แม้ว่าประเทศไทยเผชิญวิกฤติโควิด-19 ระลอกที่ 3 แต่ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมส่งออก กลับได้รับอานิสงส์จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่สหรัฐฯ และจีน ซึ่งเป็นคู่ค้าสำคัญรายใหญ่ของไทย มีความต้องการนำเข้าสินค้าจำนวนมาก เช่น สินค้าประเภทคอมพิวเตอร์ รถยนต์และส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และอาหาร

ดร.ณพพงศ์ อีระวร

ประธานกิตติมศักดิ์ สมาพันธ์ SME ไทย

“ตั้งแต่เกิดการระบาด ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีเพิ่มความระมัดระวัง และเข้มงวดในการป้องกันการติดเชื้อในพนักงานอย่างจริงจัง ตามมาตรการด้านสาธารณสุขของภาครัฐ แต่เมื่อรัฐบาลมีวัคซีนเข้ามาแล้ว ก็ต้องการให้ภาครัฐเร่งรัดการฉีดวัคซีนให้ประชาชนโดยเร็วที่สุด เพื่อรองรับการเปิดประเทศ และทำให้เศรษฐกิจไทยเดินหน้าได้”

ทั้งนี้ สมาพันธ์ได้รณรงค์ทุกช่องทาง ทั้งผ่านเครือข่ายเอสเอ็มอีใน 77 จังหวัด รวมถึงสื่อโซเชียลของ สมาพันธ์ ให้ผู้ประกอบการสมาชิก พนักงาน และสมาชิกในครอบครัว เร่งลงทะเบียนฉีดวัคซีนของรัฐ เพราะถ้าเอสเอ็มอีจะจ่ายเงินฉีดให้พนักงานเองคงยาก เนื่องจากส่วนใหญ่ ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 อย่างหนัก บางรายอาการสาหัส และมีที่ล้มตายแล้วจำนวนมาก

“ภาพรวมมีความต้องการฉีดวัคซีนกันมาก เพราะต้องการให้การแพร่ระบาดจบโดยเร็ว การดำรงชีวิต การทำธุรกิจจะได้กลับเข้าสู่ภาวะปกติ แต่ก็ยังมีบ้างที่ยังลังเล ซึ่งทุกภาคส่วนต้องช่วยกันให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการฉีดสมาพันธ์พยายามรณรงค์อยู่ และได้ผลตอบแทนที่ดีส่วนใหญ่ยินดีฉีด”

ส่วนแผนการจัดหาและกระจายการฉีดวัคซีนของภาครัฐ แม้ที่ผ่านมา อาจล่าช้าบ้าง แต่ขณะนี้รัฐบาลได้ปรับแผนใหม่ให้เร็วขึ้น มีการเปิดให้ประชาชนทั่วไปสามารถ Walk in เข้าไปฉีดยังจุดฉีดได้นอกเหนือจากการลงทะเบียนจองฉีดผ่านแอปพลิเคชัน และไลน์ “หมอพร้อม” และลงทะเบียนที่โรงพยาบาลใกล้บ้าน อีกทั้งยังลดกติกา ลดข้อจำกัดต่างๆ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงการฉีดได้เร็วขึ้น

ขณะเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้เร่งรัดกระบวนการรับรองวัคซีนยี่ห้อต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก แต่ถ้าจะให้ดีมากขึ้น รัฐควรออกมาตรการจูงใจต่างๆ เหมือนในบาง

ประเทศ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนไปฉีดให้มากขึ้น หรือถ้าฉีดให้ได้วันละ 500,000 โดสได้ก็จะยิ่งดีสำหรับการเปิดประเทศ

“ถ้าฉีดวัคซีนได้เร็วเท่าไร ก็ยิ่งดีกับเศรษฐกิจไทย เพราะจะทำให้ผู้คนสัญจรไปมาได้ กิจกรรมต่างๆทางเศรษฐกิจจะตามมา เช่น ร้านอาหาร ธุรกิจบริการ และธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวก็จะกลับมาคึกคัก ส่งผลให้เศรษฐกิจขับเคลื่อนไปได้ จากขณะนี้ได้รับผลกระทบอย่างหนัก โดยเฉพาะเอสเอ็มอีเหนืงน้อยที่สุด ติดหล่มสภาพคล่อง จึงต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือเยียวยา เช่น ลดรายจ่าย ช่วยประครองรายได้ ช่วยจ่ายค่าแรงพนักงานให้ 50%”

นอกจากนี้ ยังต้องการให้รัฐบาลเยียวยาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีขนาดย่อย, มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ และกำลังซื้อ โดยเน้นไปที่ประชาชน ที่มีรายได้น้อย, มีมาตรการรองรับการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจหลังโควิด-19 โดยเน้นไปที่ภาคการท่องเที่ยว การสร้างแลนด์มาร์กใหม่ๆ สำหรับการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงการสร้างรายได้ให้ชุมชน วางพื้นฐานระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในประเทศ (Internal Circulation Economy) หรือเศรษฐกิจฐานราก เพราะคงพึ่งพาการส่งออกเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยได้ยากขึ้น รวมทั้ง วางโครงสร้างพื้นฐาน Digital Economy เป็นต้น “รัฐบาลควรใช้เวลาในช่วง 2 ปีนี้ในการวางแผน และใช้เม็ดเงินในการลงทุนล่วงหน้า แทนการกระจายเม็ดเงินตามกลไกปกติ ซึ่งไม่มีทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนเลย”

ทีมเศรษฐกิจ